

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

2010

Utgiven i Helsingfors den 31 augusti 2010

Nr 729—737

INNEHÅLL

Nr		Sidan
729	Lag om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden och om tillämpning av rambeslutet	2489
730	Lag om ändring av 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen	2495
731	Lag om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen	2496
732	Lag om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen	2497
733	Lag om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet	2499
734	Republikens presidents förordning om sättande i kraft av överenskommelsen om ändring av överenskommelsen med Sydafrika om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklings-samarbetet	2501
735	Republikens presidents förordning om ikraftträdande av avtalet med Kazakstan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet ..	2502
736	Statsrådets förordning om ändring av 1 § i statstjänstemannaförordningen	2503
737	Statsrådets förordning om ändring av förordningen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering	2504

Nr 729

Lag

om det nationella genomförandet av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i rambeslutet om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden och om tillämpning av rambeslutet

Utfärdad i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Genomförande av rambeslutet

De bestämmelser som hör till området för

lagstiftningen i rådets rambeslut 2008/978/RIF om en europeisk bevisinhämtningsorder för att inhämta föremål, handlingar eller uppgifter som ska användas i straffrättsliga förfaranden, nedan *rambeslutet*, ska iakttas som lag, om inte något annat följer av denna lag.

RP 268/2009
LaUB 7/2010
RSv 60/2010

Rådets rambeslut 2008/978/RIF (32008F0978); EUT nr L 350, 30.12.2008, s. 72-92

101—2010

2 §

Tillämpningsområde

I enlighet med denna lag och rambeslutet

1) erkänns och verkställs ett i rambeslutet avsett beslut som utfärdats av en behörig myndighet i en annan medlemsstat i Europeiska unionen och som myndigheten i enlighet med rambeslutet har sänt till Finland, nedan *bevisinhämtningsorder*, och

2) sänds en bevisinhämtningsorder som en behörig myndighet i Finland utfärdat för straffrättsliga förfaranden som inletts vid förundersökning eller åtalsprövning eller i en allmän domstol till en annan medlemsstat i Europeiska unionen för att verkställas.

I artikel 4 i rambeslutet finns bestämmelser om tillämpningsområdet för bevisinhämtningsordern. En bevisinhämtningsorder får inte utfärdas för inhämtande av vittnesmål eller uppgifter i realtid eller annat bevismaterial som avses i artikel 4.2. i rambeslutet. En bevisinhämtningsorder får dock utfärdas för inhämtande av uppgifter om bevis av detta slag, om uppgifterna finns i den verkställande myndighetens besittning innan ordern utfärdas. För att begärda uppgifter ska lämnas ut från Finland förutsätts det att uppgifterna får registreras i polisens, tullens eller gränsbevakningsväsendets personregister. Det föreskrivs särskilt om utbyte av straffregisteruppgifter. Med avvikelse från artikel 4.1 och 4.2 i rambeslutet kan bevisinhämtningsordern under de förutsättningar som anges i beslutets artikel 4.5 och 4.6 gälla inhämtande av bevismaterial som upptäckts under verkställigheten av ordern eller inhämtande av vittnesmål från personer som är närvarande vid verkställigheten.

3 §

Bevisinhämtningsorderns innehåll och form

Bevisinhämtningsordern ska göras i enlighet med artikel 6 i rambeslutet på ett formulär enligt modellen i bilagan till rambeslutet (EUT L 350, 30.12.2008).

4 §

Översändande av en bevisinhämtningsorder och övrig kommunikation

Vid översändande och verkställighet av en bevisinhämtningsorder ska den utfärdande myndigheten och den verkställande myndigheten kommunicera direkt med varandra, om inte något annat följer av artikel 8.2 och 8.3 i rambeslutet eller av 2 mom. i denna paragraf.

I Finland är justitieministeriet den centrala myndighet som avses i artikel 8.2 i rambeslutet. Justitieministeriet ska bistå de behöriga myndigheterna i kommunikationen för att översända och verkställa bevisinhämtningsordern. Om inte någon behörig myndighet kan anges eller om det finns andra särskilda skäl, får bevisinhämtningsordern översändas genom justitieministeriets förmedling. Justitieministeriet ska då utan dröjsmål översända ordern till den verkställande myndigheten.

2 kap.

Verkställighet i Finland av en bevisinhämtningsorder som utfärdats i en annan medlemsstat

5 §

Verkställande myndigheter

Behöriga att fullgöra åklagaruppgifter i samband med verkställigheten av en bevisinhämtningsorder är

1) häradsåklagaren inom Helsingfors tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Helsingfors eller Kouvola hovrätts domkrets,

2) häradsåklagaren inom Norra Savolax tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Östra Finlands hovrätts domkrets,

3) häradsåklagaren inom Uleåborgs tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Rovaniemi hovrätts domkrets,

4) häradsåklagaren inom Birkalands tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Åbo eller Vasa hovrätts domkrets.

Om ordern gäller bevismaterial som finns inom flera av de i 1 mom. 1-4 punkten avsedda domkretsarna, om bevismaterialets plats inte kan anges med säkerhet eller om det finns andra särskilda skäl, är en i 1 mom. avsedd häradsåklagare behörig oberoende av inom vilken hovrätts domkrets det begärda bevismaterialet finns.

Av särskilda skäl kan också någon annan åklagare än den som avses i 1 eller 2 mom. vara behörig åklagare.

Även polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet är behöriga att fullgöra uppgifter i anslutning till verkställigheten av en bevisinhämtningsorder, om undersökningen av det brott som ligger till grund för bevisinhämtningsordern såsom begången i Finland under motsvarande förhållanden skulle höra till den nämnda myndighetens behörighet enligt finsk lag.

6 §

Verkställighet av en bevisinhämtningsorder

Den verkställande myndigheten enligt 5 § beslutar om verkställigheten av bevisinhämtningsordern i Finland. Den verkställande åklagaren eller den domstol som behandlar beslagsärendet beslutar dock om vägran att verkställa eller uppskjutande av verkställigheten.

Den verkställande åklagaren ska underrätta centralkriminalpolisen om bevisinhämtningsorder som denne tagit emot. Underrättelsen ska dock lämnas till tullen eller gränsbevakningsväsendet, om undersökningen av det brott som ligger till grund för bevisinhämtningsordern såsom begången i Finland under motsvarande förhållanden skulle höra till den myndighetens behörighet. Även polisen, tullen och gränsbevakningsväsendet ska underrätta den verkställande åklagaren om de bevisinhämtningsorder som de tagit emot. Om ordern hänför sig till straffrättsliga förfaranden som inletts vid åtalsprövning eller i en domstol även i Finland, ska dessutom den åklagare som handlägger det aktuella brottmålet underrättas.

Bevisinhämtningsordern ska verkställas i Finland med iakttagande av förfaranden enligt finsk lag, om inte något annat föreskrivs i denna lag eller i rambeslutet.

7 §

Grunder för vägran

Verkställighet av en bevisinhämtningsorder ska vägras, om

1) verkställigheten av ordern förutsätter att tvångsmedel enligt tvångsmedelslagen (450/1987) används och detta inte är tillåtet enligt tvångsmedelslagen,

2) det finns grundad anledning att misstänka att bevismaterial som avses i ordern innehåller uppgifter om vilka det enligt 17 kap. 23 § i rättegångsbalken inte får avges vittnesmål eller ordern inte kan verkställas på grund av någon annan immunitet eller något annat privilegium som finns enligt lagstiftningen eller en internationell förpliktelse som är bindande för Finland.

Om ett brott enligt artikel 14.2 i rambeslutet ligger till grund för ordern får verkställighet dock inte trots 1 mom. 1 punkten vägras på den grunden att brottet inte skulle vara straffbart enligt lagstiftningen i Finland, om det hade begåtts under motsvarande förhållanden i Finland.

Verkställighet av en bevisinhämtningsorder kan vägras, om

1) saken är slutligt avgjord i fråga om det brott som utgör grunden för ordern,

2) formuläret för bevisinhämtningsordern är bristfälligt ifyllt eller klart oriktigt och inte har kompletterats eller rättats inom en skälig tid som den verkställande myndigheten satt ut,

3) verkställigheten av ordern skulle äventyra säkerheten för den som anlitats som informationskälla,

4) den som ordern gäller inte fyllt 15 år då han eller hon begick den gärning som ligger till grund för ordern.

Verkställighet av en bevisinhämtningsorder får inte vägras på andra grunder än de som avses i 1 och 3 mom.

Den verkställande åklagaren beslutar om vägran att verkställa en bevisinhämtningsorder.

Om ett beslut om beslag som fattats för att verkställa ordern har underställts tingsrätten enligt 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen, får också den tingsrätt som behandlar beslagsärendet besluta om vägran.

8 §

Uppskjutande av verkställigheten

Verkställigheten av en bevisinhämtningsorder får skjutas upp på de grunder som anges i artikel 16.1 led a och 16.2 i rambeslutet. Den verkställande åklagaren beslutar om uppskjutande.

Om ett beslut om beslag som fattats för att verkställa ordern har underställts tingsrätten enligt 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen, får också den domstol som behandlar beslagsärendet besluta om uppskjutande.

9 §

Språk och översättningar

En bevisinhämtningsorder som översänds till Finland ska avfattas på finska, svenska eller engelska eller åtföljas av en översättning till något av dessa språk. Den verkställande myndigheten kan också godta en order på något annat språk än finska, svenska eller engelska, om det inte finns något annat hinder för godtagandet.

Den verkställande myndigheten ska vid behov se till att ordern översätts till finska eller svenska. Justitieministeriet bistår vid behov vid översättningen av ordern.

10 §

Ändringssökande

Den som en bevisinhämtningsorder avser får föra beslutet om verkställighet av ordern till tingsrätten. Vid handläggningen av ärendet iakttas 1 kap. 9 § 2 mom. och 4 kap. 13 § i tvångsmedelslagen samt denna lag.

Behörig tingsrätt i de fall som avses i 1 mom. är

1) Helsingfors tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Helsingfors eller Kouvola hovrätts domkrets,

2) Norra Savolax tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Östra Finlands hovrätts domkrets,

3) Uleåborgs tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Rovaniemi hovrätts domkrets,

4) Birkalands tingsrätt, om bevismaterial som avses i ordern finns inom Åbo eller Vasa hovrätts domkrets.

Om besvären gäller tingsrättens beslut i ett beslagsärende eller ett i samband med behandlingen av det fattat beslut om vägran att verkställa ordern eller om uppskjutande av verkställigheten, får tingsrättens beslut överklagas. Också tingsrättens beslut enligt 1 mom. får överklagas. Behörig hovrätt är då den hovrätt inom vars domkrets den tingsrätt som fattat beslutet finns.

Sökande av ändring enligt denna paragraf hindrar inte verkställighet av bevisinhämtningsordern, om inte den domstol som behandlar ärendet bestämmer något annat.

3 kap.

Utfärdande av en bevisinhämtningsorder i Finland

11 §

Myndigheter som är behöriga att utfärda en order

I Finland kan allmänna åklagaren, tingsrätten, hovrätten och högsta domstolen utfärda en bevisinhämtningsorder.

Om det begärda bevismaterialet finns i den verkställande myndighetens besittning och medlemsstaten i fråga inte har krävt att bevisinhämtningsordern ska godkännas av en rättslig myndighet som avses i 1 mom., får ordern utfärdas också av en sådan tjänsteman vid polisen, tullen eller gränsbevakningsväsendet som har befogenheter som undersökningsledare i ett brottmål som omfattas av den nämnda myndighetens behörighet och där undersökningen kräver internationellt samarbete.

Om det i Finland pågår undersökning av ett brott där bevismaterial som behövs för utredningen och omfattas av tillämpningsområdet för rambeslutet finns i en annan medlemsstat, ska förundersökningsmyndigheten utan dröjsmål underrätta den åklagare som

avses i 15 § 1 mom. i förundersökningslagen (449/1987) om detta. Förundersökningsmyndigheten ska samtidigt meddela åklagaren sin uppfattning om huruvida bevismaterialet med hänsyn till artikel 21.2 och 21.3 i rambeslutet ska begäras på grundval av rambeslutet eller något annat avtal om rättslig hjälp som ingåtts mellan Finland och medlemsstaten i fråga.

12 §

Språk och översättningar

Bevisinhämtningsordern ska översättas till det officiella språket eller något av de officiella språken i den verkställande medlemsstaten. Om medlemsstaten i fråga har anmält att den också godtar en översättning till något annat av de officiella språken i Europeiska unionens institutioner, får bevisinhämtningsordern översättas till ett språk som medlemsstaten godtar.

Den utfärdande myndigheten ska se till att bevisinhämtningsordern översätts till ett språk som den verkställande staten förutsätter. Justitieministeriet bistår vid behov vid översättningen av ordern.

4 kap.

Ersättningar

13 §

Betalning av ersättning till en annan medlemsstat

Om en annan medlemsstat enligt sin nationella lagstiftning är ansvarig för verkställigheten av en bevisinhämtningsorder som utfärdats av rättsliga myndigheter i Finland, ska Finland på yrkande av staten i fråga ersätta denna stat för de skadestånd som betalats ut. I den mån skadan eller en del av den beror på den verkställande statens agerande betalar Finland dock inte ersättning.

Justitieministeriet beslutar om betalning av ersättning.

14 §

Yrkande på ersättning av en annan medlemsstat

Om finska staten enligt den nationella lagstiftningen är ansvarig för skada på grund av verkställigheten av en bevisinhämtningsorder som utfärdats av rättsliga myndigheter i en annan medlemsstat, kan Finland yrka att den medlemsstaten ersätter Finland för de skadestånd som finska staten betalat ut till den del skadan inte helt eller delvis beror på de finska myndigheternas agerande.

Justitieministeriet beslutar om yrkande på ersättning.

5 kap.

Särskilda bestämmelser

15 §

Förhållande till andra lagar och internationella förpliktelser

För rättslig hjälp enligt denna lag ska utöver denna lag och rambeslutet även lagen om internationell rättshjälp i straffrättsliga ärenden (4/1994) gälla i tillämpliga delar.

16 §

Bemyndigande att utfärda förordning

Genom förordning av statsrådet föreskrivs om de bestämmelser i rambeslutet som inte hör till området för lagstiftningen men ska iakttas som förordning. Där utfärdas vid behov också närmare bestämmelser om genomförandet av rambeslutet och verkställigheten av denna lag.

17 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 19 januari 2011. På varje begäran om rättslig hjälp som har översänts före denna lags ikraftträdande

tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet.

I förhållande till de medlemsstater som inte har genomfört rambeslutet senast när

denna lag träder i kraft tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet tills medlemsstaten i fråga har genomfört rambeslutet.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Justitieminister *Tuija Brax*

Nr 730

L a g**om ändring av 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen**

Utfärdad i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 fogas till 4 kap. 15 a § i tvångsmedelslagen av den 30 april 1987 (450/1987), sådan
 paragrafen lyder i lagarna 10/1994, 541/2005, 541/2007 och 1387/2007, ett nytt 6 mom. som
 följer:

4 kap.

Beslag

15 a §

*Beslut om beslag när en främmande stat har
 begärt rättshjälp*

framställas hos den domstol som avses i 10 §
 2 mom. i lagen om det nationella genomför-
 andet av de bestämmelser som hör till områ-
 det för lagstiftningen i rambeslutet om en
 europeisk bevisinhämtningsorder för att in-
 hämta föremål, handlingar eller uppgifter
 som ska användas i straffrättsliga förfaranden
 och om tillämpning av rambeslutet
 (729/2010).

I fråga om en bevisinhämtningsorder som
 inkommit från en medlemsstat i Europeiska
 unionen ska begäran enligt 2 och 3 mom.

Denna lag träder i kraft den 19 januari
 2011.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Justitieminister *Tuija Brax*

RP 268/2009
 LaUB 7/2010
 RSv 60/2010

Rådets rambeslut 2008/978/RIF (32008F0978); EUT nr L 350, 30.12.2008, s. 72-92

Nr 731

L a g

**om ändring av ikraftträdandebestämmelsen i lagen om ändring av 134 § i kommunika-
tionsmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen (1329/2007) 2 mom. i
ikraftträdandebestämmelsen som följer:

Lagens 134 § 1 mom. 3 och 4 punkten Denna lag träder i kraft den 1 september
tillämpas till och med den 30 juni 2011. 2010.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 732

L a g**om ändring av 134 § i kommunikationsmarknadslagen**

Given i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i kommunikationsmarknadslagen (393/2003) 134 §, sådan den lyder i lag 1329/2007, som följer:

134 §

Skyldighet att distribuera programutbud och tjänster

Teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionsnät är skyldiga att i nätet utan ersättning distribuera

1) sådana televisions- och radioprogramutbud enligt 7 § 1 mom. i lagen om Rundradion Ab (1380/1993) som omfattas av den allmännyttiga verksamheten och som kan tas emot i den kommun där nätet är beläget, i fråga om televisions- och radioverksamhet som utövas i ett sådant markbundet masskommunikationsnät som avses i 2 § 7 punkten i denna lag,

2) special- och tilläggstjänster som ansluter sig till dessa programutbud,

3) sådana televisionsutbud som tjänar allmänintresset, som fritt kan tas emot och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession och som enligt 19 a § i lagen om televisions- och radioverksamhet ska föras med en ljud- och textningstjänst,

4) material som fritt kan tas emot och som redigerats för ett program som ingår i pro-

gramutbudet enligt 3 punkten, reklam som anknyter till programutbudet samt special- och tilläggstjänster som ansluter sig till programutbudet.

Den distributionsskyldighet som avses i 1 mom. gäller teleföretag som tillhandahåller nättjänster i kabeltelevisionsnät även när de förmedlar sitt programutbud med annan teknik än traditionell kabeltelevisionsteknik, förutsatt att det är möjligt att ta emot utbudet med sedvanliga mottagaranordningar.

Distributionsskyldighet föreligger dock inte, om kabeltelevisionsnätets distributionsförmåga utnyttjas av ett teleföretag i dess egen tv- eller radioverksamhet eller om det behövs för detta ändamål med tanke på företagets eget rimliga framtida behov. Teleföretag behöver inte i syfte att fullgöra distributionsskyldigheten göra sådana förbättringar som ökar nätets distributionsförmåga och som kräver betydande ekonomiska investeringar.

De programutbud som avses i 1 mom. jämte tjänster i anknytning till dem ska avgiftsfritt tillhandahållas användaren. Ett teleföretag som tillhandahåller nättjänster i ett kabeltelevisionsnät kan dock kräva en skälig

RP 13/2010
 KoUB 8/2010
 RSv 103/2010

avgift av sina användare för upprätthållande av nätet.

Programutbud och tjänster som avses i 1 mom. ska tillhandahållas användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

Bostadsaktiebolag, fastighetsaktiebolag eller andra med dem jämförbara upprätthållare av centralantennsystem som äger eller administrerar en fastighets interna eller flera fastigheters gemensamma centralantennnät som används för förmedling av masskommunika-

tion i fastigheten till användarnas terminalutrustningar ska se till att programutbud och tjänster som avses i 1 mom. tillhandahålls användarna i oförändrad form och samtidigt som den ursprungliga sändningen.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011. Lagens 134 § 1 mom. 3 och 4 punkten tillämpas till och med den 31 december 2016. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 733

Lag

om ändring av lagen om televisions- och radioverksamhet

Given i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med riksdagens beslut
 ändras i lagen om televisions- och radioverksamhet (744/1998) 36 § 2 mom., 36 a § 4 mom. och 40 §, sådana de lyder, 36 § 2 mom. och 36 a § 4 mom. i lag 394/2003 och 40 § i lagarna 394/2003 och 1068/2007, och
 fogas till lagen en ny 19 a § som följer:

19 a §

*Syn- och hörselskadades tillgång till
 programutbud*

Televisionsprogram på finska eller svenska ska förses med textning och andra program ska förses med referat eller med en tjänst där texten i ett textat program omvandlas till ljud (*ljud- och textningstjänst*) i enlighet med denna paragraf.

Ljud- och textningstjänsten ska införas i de allmännyttiga programutbud som avses i lagen om Rundradion Ab. Ljud- och textningstjänsten ska också på det sätt som anges närmare genom förordning av statsrådet införas i sådana programutbud som tjänar allmänintresset och som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession. Programutbud anses tjäna allmänintresset när de är mångsidiga och innehåller finsk- och svenskspråkiga program och när de enligt koncessionen ska innehålla nyhets- och aktualitetsprogram. Ljud- och textningstjänst behöver inte införas i musikföreställningar och sport- och barnprogram. Kostnader som ljud- och textningstjänsten medför för utövare av annan än allmännyttig televisionsverksamhet får inte överskrida en procent av utövarens omsättning under föregående räkenskapsperiod.

Genom förordning av statsrådet får det införas gradvis stigande kvoter uttryckta i an-

delar av programtimmarna för de program som ska förses med ljud- och textningstjänst. För programutbud enligt 2 mom. som sänds med stöd av en riksomfattande programkoncession kan kvoten åren 2011—2016 vara 10—50 procent av programmen och för allmännyttiga program 50—100 procent. Bestämmelser om det tekniska genomförandet och sändandet av ljud- och textningstjänsten får utfärdas genom förordning av statsrådet. Kostnaden per programtimme för ljud- och textningstjänsten ska fastställas genom förordning av statsrådet för två kalenderår i sänder.

36 §

Tvångsmedel

I fråga om de i 35 § nämnda bestämmelser vars efterlevnad övervakas av konsumentombudsmannen iakttas 2 kap. 16, 17 och 19 § i konsumentskyddslagen.

36 a §

Påföljdsavgift

Påföljdsavgiften påförs av marknadsdomstolen på framställning av den tillsynsmyndighet som avses i 35 §. På behandlingen och

utredningen av ärendet i marknadsdomstolen tillämpas förvaltningsprocesslagen (586/1996). Påföljdsavgiften ska betalas till staten.

— — — — —
40 §

Ändringssökande

Statsrådets, kommunikationsministeriets eller Kommunikationsverkets beslut får överklagas genom besvär så som bestäms i förvaltningsprocesslagen. Statsrådet, kommunikationsministeriet, Kommunikationsverket och konsumentombudsmannen kan i sina be-

slut bestämma att besluten ska iakttas även om de överklagas.

Ändring i ett sådant beslut av marknadsdomstolen som avses i 36 a § får sökas genom besvär hos högsta förvaltningsdomstolen så som bestäms i förvaltningsprocesslagen.

Ett sådant beslut av Kommunikationsverket som avses i 20 a § kan verkställas trots att ändring har sökts, om inte besvärsmyndigheten bestämmer något annat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2011. Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna lag får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President

TARJA HALONEN

Kommunikationsminister *Suvi Lindén*

Nr 734

Republikens presidents förordning**om sättande i kraft av överenskommelsen om ändring av överenskommelsen med Sydafrika om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet**

Utfärdad i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat efter föredragning av utrikeshandels- och utvecklingsministern förordnad att handlägga ärenden som hör till utrikesministeriets verksamhetsområde, föreskrivs:

1§

Den i Pretoria den 25 juni 2010 genom skriftväxling ingångna överenskommelsen om ändring av överenskommelsen mellan Republiken Finlands regering och Republiken Sydafrikas regering om allmänna villkor och förfaranden i fråga om utvecklingssamarbetet (FördrS 1136/2001) är i kraft från den 25 juli 2010 så som därom har överenskomits.

Republikens president har godkänt skriftväxlingen den 9 oktober 2009.

2§

Bestämmelserna i överenskommelsen är i kraft som förordning.

3§

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Helsingfors den 27 augusti 2010

Republikens President**TARJA HALONEN**Utrikeshandels- och utvecklingsminister *Paavo Väyrynen*

(Överenskommelsen finns framlagd och kan erhållas på utrikesministeriet som även lämnar upplysningar om den på finska och svenska)

Nr 735

Republikens presidents förordning

om ikraftträdande av avtalet med Kazakstan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst samt av lagen om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet

Utfärdad i Helsingfors den 27 augusti 2010

I enlighet med republikens presidents beslut, fattat på föredragning av finansministern, föreskrivs:

1 §

Det i Helsingfors den 24 mars 2009 mellan Republiken Finlands regering och Republiken Kazakstans regering ingångna avtalet för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst är i kraft från den 5 augusti 2010 så som därom har överenskommit.

Avtalet har godkänts av riksdagen den 23 september 2009 och av republikens president den 9 oktober 2009. Noterna om dess godkännande har utväxlats den 6 juli 2010.

2 §

Lagen den 9 oktober 2009 om sättande i

Helsingfors den 27 augusti 2010

kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i avtalet med Kazakstan för att undvika dubbelbeskattning och förhindra kringgående av skatt beträffande skatter på inkomst (733/2009), som även Ålands lagting för sin del gett sitt bifall till, träder i kraft den 6 september 2010.

3 §

De bestämmelser i avtalet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 6 september 2010.

Republikens President

TARJA HALONEN

Förvaltnings- och kommunminister *Tapani Tölli*

(Fördragstexten är publicerad i Finlands författningssamlings fördragsserie nr 85/2010)

Nr 736

Statsrådets förordning**om ändring av 1 § i statstjänstemannaförordningen**

Utfärdad i Helsingfors den 26 augusti 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat efter föredragning från finansministeriet, *ändras* i statstjänstemannaförordningen (971/1994) 1 § 2 punkten, sådan den lyder i förordning 13/2006, som följer:

1 §

I 4 § 2 mom. 5 punkten i statstjänstemannalagen (750/1994) avsedda tjänster som chef för ett ämbetsverk som lyder direkt under ett ministerium, vilka inte specificeras i statsbudgeten, är

2) tjänsterna som chef för exekutionsverk, ledande allmänt rättsbiträde vid statliga rätts-
hjälsbyråer, direktör för justitieförvaltning-

ens datateknikcentral, chef för Rättsregistercentralen och direktör för Centralen för undersökning av olyckor,

Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Åtgärder som krävs för verkställigheten av denna förordning får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 26 augusti 2010

Förvaltnings- och kommunminister *Tapani Tölli*

Arbetsmarknadsjurist Jussi Luomajärvi

Nr 737

Statsrådets förordning**om ändring av förordningen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering**

Given i Helsingfors den 26 augusti 2010

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från social- och hälsovårdsministeriet,

ändras i förordningen om arbetshälsoinstitutets verksamhet och finansiering (501/1978) 8 § 2 mom. 10 punkt och 10 § 1 mom., sådana de lyder i förordning 1263/2005, som följer:

8 §

— — — — —
Direktionen handlägger och avgör ärenden
som angår
— — — — —

10) anställande och entledigande av institutets generaldirektör samt anställande och entledigande av förvaltningsdirektören, direktörer för verksamhetsområden och chefer för kompetenscentra samt forskningsprofessorer, om anställningen eller entledigandet varar över sex månader,
— — — — —

10 §

Institutets chef är generaldirektören. Vid institutet finns även en förvaltningsdirektör, direktörer för verksamhetsområden, chefer för kompetenscentra samt forskningsprofessorer och annan personal enligt vad som bestäms i arbetsordningen.
— — — — —

— — — — —
Denna förordning träder i kraft den 1 september 2010.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 26 augusti 2010

Omsorgsminister *Paula Risikko*

Direktör Taru Koivisto

UTGIVARE: JUSTITIEMINISTERIET

Nr 729—737, 2 ark